

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2016. szeptember 15.*

„Verseny — Erőfölénnyel való visszaélés — Az összesített valós idejű adatszolgáltatás világpiaca — Erőfölényben levő vállalkozás által felajánlott kötelezettségvállalásokat kötelezővé tevő határozat — Az 1/2003/EK rendelet 9. cikke”

A T-76/14. sz. ügyben,

a **Morningstar, Inc.** (székhelye: Chicago, Illinois [Egyesült Államok], képviselik: S. Kinsella, K. Daly, P. Harrison solicitors és M. Abenhaïm ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: F. Castilla Contreras, A. Dawes és F. Ronkes Agerbeek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Thomson Reuters Corp.** (székhelye: Toronto [Kanada])

és

a **Reuters Ltd** (székhelye: London [Egyesült Királyság])

(képviselek őket: A. Nourry, G. Olsen és C. Ghosh solicitors)

beavatkozó felek,

az EUMSZ 102. cikk és az EGT-Megállapodás 54. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/D2/39.654 – „Reuters Instrument Codes [RIC-kódok]” ügy) 2012. december 20-án hozott C(2012) 9635 bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján előterjesztett kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, M. Kancheva és C. Wetter (előadó) bírák,

hivatalvezető: L. Grzegorzcyk tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2016. március 3-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 Az Európai Közösségek Bizottsága 2009. október 30-án akként határozott, hogy gazdasági erőfölénnyel való, az összesített valós idejű adatszolgáltatás világgpiacát érintő feltételezett visszaélés miatt vizsgálatot indít a Thomson Reuters Corporation-nel és a közvetlen vagy közvetett irányítása alá tartozó vállalkozásokkal, köztük a Reuters Limited-del (a továbbiakban: TR) szemben.
- 2 A Bizottság 2011. szeptember 19-én az [EUMSZ 101. cikkben] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 9. cikkének (1) bekezdése alapján előzetes értékelést fogadott el, amelyet 2011. szeptember 20-án közölt a TR-rel.
- 3 Az előzetes értékelésből kitűnik, hogy a TR az összesített valós idejű adatszolgáltatás világgpiacán erőfölényben van. Az előzetes értékelés szerint előfordulhat, hogy a TR visszaélt erőfölényével azáltal, hogy Reuters Instrument Codes (a továbbiakban: RIC-kódok) használatát illetően bizonyos korlátozásokat írt elő. A RIC-kódok a TR által kifejlesztett olyan rövid alfanumerikus kódok, amelyekkel az értékpapírok és azok kereskedési helyei azonosíthatók.
- 4 A TR megtiltja ügyfeleinek, hogy a RIC-kódok segítségével kérdezzenek le adatokat más szolgáltatók által kínált összesített valós idejű adatszolgáltatásból, továbbá nem teszi lehetővé harmadik felek, valamint a versenytárs szolgáltatók számára, hogy a RIC-kódok beépítésével hozzanak létre és tartsanak naprakészen olyan hozzárendelési táblákat, amelyek biztosíthatnák, hogy a TR ügyfeleinek rendszerei a más szolgáltatók által nyújtott összesített valós idejű adatszolgáltatással interoperábilisak legyenek. A Bizottság az előzetes értékelésében arra a következtetésre jutott, hogy e gyakorlatok lényeges akadályokat jelentenek az adatszolgáltató-váltásban, valamint az EUMSZ 102. cikk és az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodás 54. cikke értelmében erőfölénnyel való visszaélésnek minősülnek.
- 5 A TR 2011. november 8-án, az 1/2003 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján kötelezettségvállalásokat ajánlott fel a Bizottságnak annak érdekében, hogy eloszlassa a Bizottság által az előzetes értékelésében megfogalmazott aggályokat.
- 6 E kötelezettségvállalási felajánlásban a TR többek között a következőket ajánlotta fel:
  - megengedi az ügyfeleinek, hogy a RIC-kódokra vonatkozó kiterjesztett licenciáról (a továbbiakban: ERL) szóló megállapodást kössenek. Az ERL lehetővé teszi az ügyfél számára, hogy havi licenccdíj ellenében arra használja a RIC-kódokat, hogy a versenytársak általi összesített valós idejű adatszolgáltatásokból kérdezzon le adatokat, ezáltal pedig átálljon egy vagy több alkalmazásukra;
  - megadja az ügyfeleinek az ahhoz szükséges információkat, hogy az adatszolgáltató-váltás érdekében hozzárendelést létesítsenek a RIC-kódok és a versenytárs szolgáltatók jelrendszere között.
- 7 A Bizottság 2011. december 14-én, az 1/2003 rendelet 27. cikkének (4) bekezdése alapján felhívást tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, amelyben összefoglalta az ügyet és a kötelezettségvállalásokat, továbbá felhívta az érdekelt harmadik feleket, hogy tegyék meg a TR felajánlásával kapcsolatos észrevételeiket.

- 8 A Bizottság 2012. március 7-én tájékoztatta a TR-t azokról az észrevételekről, amelyeket a piaci vizsgálati felhívás közzétételét követően az érdekelt harmadik felek nyújtottak be hozzá.
- 9 Az előterjesztett észrevételekre adott válaszként a TR 2012. június 27-én módosított kötelezettségvállalási felajánlást nyújtott be. A főbb változtatások a következők voltak:
- az ERL-lel kapcsolatos licencdíj mértékét lejjebb szállították;
  - az ERL-lel kapcsolatos licencdíj szerkezete a továbbiakban nem kapcsolódott a TR általi összesített valós idejű adatszolgáltatások tekintetében nyújtott esetleges fennálló engedményekhez. E licencdíj szerkezetét emellett kevésbé bonyolulttá és átláthatóbbá tették;
  - az ERL-t az egész világon használhatták azok az ügyfelek, amelyek az Európai Gazdasági Térségben (EGT) tényleges kereskedelmi tevékenységeket gyakorolnak;
  - az ERL kiterjedt az egyetlen forrásból származó, tőzsdén kívül forgalmazott eszközökhöz kapcsolódó RIC-kódokra, az érintett adatközlő hozzájárulásától függően (kivéve, ha az adatszolgáltató-váltás időpontjában a TR a tőzsdén kívül forgalmazott eszközökre vonatkozó adatok egyedüli szolgáltatója);
  - az ERL kiterjedt a szerveralapú alkalmazásokhoz kapcsolódó felhasználói interfészekre is (többletköltség nélkül);
  - az ERL-re vonatkozóan eredetileg öt évben meghatározott lehetséges előfizetési időszakon túl lehetővé tették az ügyfél számára, hogy az előfizetés időtartamát névleges díj ellenében további két évvel meghosszabbítsa;
  - külön további licenc –a jelen ügyben a harmadik fél fejlesztők számára biztosított licenc (a továbbiakban: TPDL) – rendelkezésre bocsátása annak érdekében, hogy az ilyen fejlesztőknek lehetővé tegyék olyan hozzárendelési táblák kidolgozását, amely a TR ügyfeleinek megkönnyíti az adatszolgáltató-váltást.
- 10 A Bizottság 2012. július 12-én második vizsgálatot indított a piaci szereplők körében, és az 1/2003 rendelet 27. cikkének (4) bekezdése alapján közzétette a módosított kötelezettségvállalásokat.
- 11 A Bizottság 2012. szeptember 25-én tájékoztatta a TR-t azokról az észrevételekről, amelyeket a piaci vizsgálati felhívás közzétételét követően az érdekelt harmadik felek nyújtottak be hozzá.
- 12 A TR 2012. november 7-én harmadik kötelezettségvállalás-sorozatot terjesztett elő (a továbbiakban: végleges kötelezettségvállalások), amelyek az alábbi rendelkezéseket tartalmazzák:
- a végleges kötelezettségvállalások 7.1. pontjában szereplő kikötés a „harmadik fél fejlesztő” fogalmának olyan felülvizsgált meghatározását tartalmazza, amely lehetővé teszi a harmadik fél fejlesztőknek, hogy az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő más szolgáltatókkal megállapodásokat köthessenek olyan hozzárendelési táblák kidolgozása érdekében, amelyek lehetővé teszik a TR ügyfeleinek az adatszolgáltató-váltást;
  - a harmadik fél fejlesztők nem csupán arra jogosultak, hogy „kidolgozzák” a hozzárendelési táblákat, hanem arra is, hogy azokat „naprakészen tartsák” (a TPDL 1.8. pontjában szereplő kikötés);
  - a végleges kötelezettségvállalásokhoz mellékletként csatolt TPDL már nem tartalmazza a felülvizsgált kötelezettségvállalásokhoz mellékletként csatolt TPDL 3.5 pontjában szereplő kikötést. Az említett kikötés olyan rendelkezéseket tartalmazott, amelyek értelmében a harmadik fél fejlesztők „nem állíthat[t]ák azt, hogy a harmadik felek adatainak lekérdezésére alkalmas

RIC-kódok használata minden körülmények között célszerű vagy kivitelezhető [lenne], illetve hogy az nem okozhat az adatok integritásával kapcsolatos problémákat vagy egyéb működési problémákat”;

- a végleges kötelezettségvállalások 3.2.8 pontjában és a TPDL 1.3 pontjának c) alpontjában szereplő kikötések feljogosítják a harmadik fél fejlesztőket és az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő más szolgáltatókat arra, hogy a hozzárendelési táblák kidolgozása, naprakésszé tétele és forgalmazása érdekében együttműködjenek;
  - a végleges kötelezettségvállalások 3.2.9 pontjában szereplő kikötés, valamint a TPDL 1.3 pontjának d) alpontjában és 1.4. pontjában szereplő kikötések javítják azon információk szintjét, amelyeket a harmadik fél fejlesztők és az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő más szolgáltatók megoszthatnak egymással. Ebből következően a harmadik fél fejlesztők megadhatják az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő más szolgáltatóknak a RIC-kódokhoz kapcsolódó leíró jellegű referenciaadatokat (magukat a RIC-kódokat azonban nem) abban az esetben, ha a harmadik fél fejlesztő nem tudta elvégezni az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő versenytárs szolgáltató kódolási rendszerének hozzárendelését.
- 13 A TR végleges kötelezettségvállalásainak V. mellékletében az is szerepel, hogy független ellenőrző megbízottat kell kinevezni azok nyomon követésére. Az ellenőrző megbízott feladata, hogy nyomon kövesse e kötelezettségvállalások teljesítését, és arról rendszeresen beszámoljon a Bizottságnak, adott esetben pedig intézkedéseket javasoljon neki az említett kötelezettségvállalások teljesítésének biztosítása érdekében, továbbá hogy beszámoljon a végleges kötelezettségvállalások IV. mellékletében szabályozott vitarendezési eljárás eredményéről.
- 14 A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az említett kötelezettségvállalások elegendőek voltak az általa korábban azonosított, versennyel kapcsolatos problémák megoldásához. Következésképpen az 1/2003 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján 2012. december 20-án elfogadta az EUMSZ 102. cikk és az EGT-Megállapodás 54. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/D2/39.654 – „Reuters Instrument Codes [RIC-kódok] ügy”) hozott C(2012) 9635 határozatot (HL 2013. C 326., 4. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat), amelyről összefoglalót tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és amely kötelezővé tette a TR által felajánlott kötelezettségvállalásokat. E határozatban a Bizottság azt is megállapította, hogy e kötelezettségvállalások figyelembevételével részéről semmilyen további intézkedés nem indokolt.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2014. február 4-én benyújtott keresetlevelével a felperes, a Morningstar, Inc. előterjesztette a jelen keresetet.
- 16 2014. május 16-án a Bizottság előterjesztette ellenkérelmét.
- 17 A választ 2014. augusztus 5-én nyújtották be a Törvényszék Hivatalához.
- 18 A Törvényszék (nyolcadik tanács) pervezető intézkedés keretében, 2014. augusztus 27-én felhívta a Bizottságot, hogy nyújtsa be a szóban forgó ügyben az 1/2003 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján általa végzett előzetes értékelés nem bizalmas változatát. A Bizottság e felhívásnak az előírt határidőn belül eleget tett.
- 19 A viszonzválasz 2014. október 16-án érkezett be a Törvényszék Hivatalához.
- 20 2014. október 21-én hozott végzésével a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke helyt adott a TR beavatkozási kérelmének, amelyet 2014. május 22-én nyújtott be a Törvényszék Hivatalához.

- 21 A TR 2015. január 2-án előterjesztette a beavatkozási beadványát.
- 22 A felperes és az alperes által a TR beavatkozási beadványára tett észrevételek az előírt határidőn belül beérkeztek a Törvényszék Hivatalához.
- 23 Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék (nyolcadik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzata 89. cikke (3) bekezdésének d) pontjában szabályozott pervezető intézkedések keretében felhívta a Bizottságot, hogy nyújtsa be az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2011. december 14-én és 2012. július 12-én közzétett vizsgálatokra adott azon válaszok nem bizalmas változatát, amelyeket a piaci szereplőktől kapott. A Bizottság e felhívásnak az előírt határidőn belül eleget tett.
- 24 A Törvényszék a 2016. március 3-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.
- 25 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;
  - teljes egészében semmisítse meg a megtámadott határozatot, akár amennyiben az az összesített valós idejű adatszolgáltatókra, akár pedig a felperesre vonatkozik;
  - tegye meg a Törvényszék által megfelelőnek ítélt további intézkedéseket;
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 26 A Bizottság és a beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Az elfogadhatóságról

- 27 A felperes azt állítja, hogy a jelen keresete elfogadható, mivel a megtámadott határozat az EUMSZ 263. cikk értelmében közvetlenül és személyében érinti őt. Közvetlenül érinti őt a megtámadott határozat, amely korlátozza azt a lehetőségét, hogy a RIC-kódokat illetően szerződést kössön a TR-rel, amennyiben az említett határozat az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő versenytárs szolgáltatókat kifejezetten kizárja a licenciára jogosult személyek köréből. A személyes érintettséget illetően a felperes azt állítja, hogy ő tevékenyen részt vett a megtámadott határozat elfogadásához vezető közigazgatási eljárásban. Ráadásul a közigazgatási eljárásban részt vevő személyek zárt és azonosítható körébe tartozik. Ezenkívül a megtámadott határozat a legfőbb versenytársának szakmai jellegű magatartását engedélyezi, ami érinti a felperes releváns piacon fennálló helyzetét.
- 28 A Bizottság vitatja a felperes érveit, és azt állítja, hogy a kereset elfogadhatatlan, anélkül azonban, hogy az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) bekezdése szerinti alakszerű elfogadhatatlansági kifogást emelne.
- 29 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése lehetővé teszi a jogi aktus címzettjétől eltérő személy számára, hogy megsemmisítés iránti keresetet indítson e jogi aktussal szemben, amennyiben az őt közvetlenül és személyében érinti.

- 30 Az ítélkezési gyakorlat szerint a felperes keresetösségi jogának kérdését annak fényében kell értékelni, hogy a megtámadott jogi aktus milyen hatást gyakorol a felperes jogi helyzetére, amennyiben egyrészt a megtámadott jogi aktus közvetlenül érinti az említett felperest, minthogy a közvetlen érintettség megköveteli, hogy a szóban forgó intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a jogi helyzetére, és ne hagyjon mérlegelési jogkört az intézkedés végrehajtására kötelezett címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az európai unió szabályozás alapján történik (1998. május 5-i Glencore Grain kontra Bizottság ítélet, C-404/96 P, EU:C:1998:196, 42. pont, valamint 1994. március 24-i Air France kontra Bizottság ítélet, T-3/93, EU:T:1994:36, 80. pont), másrészt pedig ugyanezen aktus személyében érinti a felperest, minthogy az sajátos jellemzői vagy egy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rá, és ezáltal valamely határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őt (lásd ebben az értelemben: 1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 223. o.).
- 31 A jelen ügyben a megtámadott határozat az 1/2003 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján kötelezővé teszi a TR 2012. november 7-i végleges kötelezettségvállalásait. A Bizottság ugyanis megvizsgálta a TR által a RIC-kódokat illetően előírt korlátozásokat, és ennek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az említett korlátozások hátrányosan érintették a versenyt, amennyiben akadályozták a TR ügyfeleinek adatszolgáltató-váltását, következésképpen pedig korlátozták a versenytársak azon lehetőségét, hogy a piacra belépjenek, vagy a szolgáltatásaik érdemein alapuló versenyt folytassanak. A végleges kötelezettségvállalások, amelyek arra irányulnak, hogy megkönnyítsék a TR ügyfeleinek az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő versenytárs szolgáltatókra történő átállását, kifejezetten kizárják e versenytárs szolgáltatók azon jogosultságát, hogy ERL-szerződést és TPD-szerződést kössenek. Amennyiben a megtámadott határozat korlátozza a felperes azon lehetőségét, hogy ilyen szerződéseket kössön, közvetlen hatást gyakorol a felperes jogi helyzetére.
- 32 A felperes személyes érintettségével kapcsolatos kérdést illetően meg kell állapítani, hogy a felperes a 2010. március 5-i és június 16-i leveleiben találkozókat kért a Bizottságtól. E kérelmek alapján először 2010. július 27-re szerveztek találkozót. Ezt követően, 2010 és 2012 között mind a Bizottság, mind pedig felperes kérésére további találkozókra és telefonbeszélgetésekre került sor. Hasonlóképp, a Bizottság 2012. április 18-i felhívása alapján a felperes csatolta a szóban forgó telefonbeszélgetésekről és találkozókról készült jegyzőkönyvek nem bizalmas változatát. A felperes a TR által felajánlott kötelezettségvállalásokat illetően is reagált és észrevételeket tett telefonbeszélgetések, találkozók, levelek és a Bizottság hivatalos felvilágosításkéréseire adott válaszok útján.
- 33 Ezenkívül, még ha a felperes neve kifejezetten nem is szerepel a megtámadott határozatban, az e határozat elfogadásához vezető közigazgatási eljárásból kitűnik, hogy a Bizottság figyelembe vette a felperes által tett észrevételeket.
- 34 Meg kell jegyezni, hogy a felperesnek az eljárásban való tevékeny részvételét nem csupán saját maga kezdeményezte, hanem a Bizottság is, amely többek között felhívta őt arra, hogy tegye meg a piac különböző vetületeivel, valamint a felajánlott kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos észrevételeit, mindezt pedig az 1/2003 rendelet 27. cikkének (4) bekezdése szerinti piaci vizsgálatok keretein kívül, amelyekben a felperes szintén közreműködött. Ebből következik, hogy a felperes tevékenyen részt vett az eljárásban. Jóllehet az eljárásban való egyszerű részvétel önmagában kétségkívül nem elegendő annak alátámasztásához, hogy a megtámadott határozat személyében érinti a felperest, ez nem változtat azon, hogy a közigazgatási eljárásban való tevékeny részvétele olyan elemnek minősül, amelyet az ítélkezési gyakorlat figyelembe vesz a versenyjog területén, ideértve közelebbről az 1/2003 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségvállalások területét, a keresete elfogadhatóságának az egyéb konkrét körülményekre is tekintettel történő alátámasztása érdekében (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 1986. január 28-i Cofaz és társai kontra Bizottság ítélet, 169/84, EU:C:1986:42, 24. és 25. pont; 1998. március 31-i Franciaország és társai, ún. „Kali & Salz” ítélet, C-68/94 és C-30/95, EU:C:1998:148, 54–56. pont, valamint 2003. április 3-i BaByliss kontra Bizottság ítélet, T-114/02, EU:T:2003:100, 95. pont).

- 35 E tekintetben a jelen ügyben ilyen konkrét körülményt képez a felperes releváns piacon fennálló helyzetének érintettsége. A Törvényszék előtti iratanyagból ugyanis kitűnik, hogy a felperes a TR-hez hasonlóan az összesített valós idejű adatszolgáltatások piacán, vagyis olyan piacon működik, amelyet a versenytársak korlátozott száma jellemez, és amelyen a TR erőfölényben van. Ebből levezethető, hogy a TR mint erőfölényben lévő vállalkozás által hozott, a Bizottság előzetes értékelésének tárgyát képező korlátozó intézkedések érzékelhető negatív hatásokkal járhatnak a felperes tevékenységeire nézve.
- 36 Az eddigiek összességéből következik, hogy a felperes személyében is érintett. Következésképpen a jelen kereset elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 37 Keresetének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik:
- az első jogalap nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul, amennyiben a Bizottság olyan kötelezettségvállalásokat fogadott el, amelyek jellegüknél fogva nem adtak választ a versennyel kapcsolatos azon aggályokra, amelyekről a Bizottság a TR-t az előzetes értékelésében tájékoztatta;
  - a második jogalap az 1/2003 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének megsértésén alapul, amennyiben a Bizottság az olyan kötelezettségvállalások elfogadásával, amelyek jellegüknél fogva nem oszlathatták el a versennyel kapcsolatos aggályokat, túllépte az említett cikkben részére biztosított hatáskört, ezáltal pedig *ultra vires* járt el;
  - a harmadik jogalap az arányosság elvének megsértésén alapul;
  - a negyedik jogalap az indokolási kötelezettség megsértésén alapul, amennyiben a Bizottság nem magyarázta meg, hogy a végleges kötelezettségvállalások miért adnak választ a versennyel kapcsolatban azonosított aggályokra.
- 38 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az 1/2003 rendelet 9. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy ha a Bizottság olyan határozatot szándékozik elfogadni, amely a jogsértés megszüntetését írja elő, az érintett vállalkozások által felajánlott kötelezettségvállalásokat kötelezővé teheti, amennyiben e kötelezettségvállalások jellegüknél fogva választ adnak a versennyel kapcsolatos azon aggályokra, amelyeket a Bizottság az előzetes értékelésében azonosított.
- 39 Az 1/2003 rendelet 9. cikkével bevezetett mechanizmus célja a felek által felajánlott és a Bizottság által megfelelőnek ítélt kötelezettségvállalásokat kötelezővé nyilvánító határozatok elfogadása révén az Unióban hatályos versenyszabályok hatékony alkalmazásának biztosítása, annak érdekében, hogy a jogsértés hivatalos megállapítása révén történő intézkedés helyett gyors megoldást kínáljon a Bizottság által azonosított, versennyel kapcsolatos problémákra. Konkrétabban, az említett rendelet 9. cikkének háttérében gazdaságossági megfontolások állnak, amely cikk lehetővé teszi a vállalkozások számára, hogy a Bizottság említett aggályainak elosztatására szerintük legmegfelelőbbnek és leginkább helyénvalónak tűnő megoldásokat felkínálva teljeskörűen részt vegyenek az eljárásban (2010. június 29-i Bizottság kontra Alrosa ítélet, C-441/07, EU:C:2010:377, 35. pont).
- 40 Ebben az összefüggésben a Bizottság a kötelezettségvállalások elfogadását vagy elutasítását illetően széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik (2010. június 29-i Bizottság kontra Alrosa ítélet, C-441/07, EU:C:2010:377, 94. pont).
- 41 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy mivel a Bizottságnak számos gazdasági tényező figyelembevételét igénylő elemzést, így például előretékinő elemzést kell lefolytatnia annak érdekében, hogy értékelje a szóban forgó vállalkozás által felajánlott kötelezettségvállalások megfelelőségét, e területen olyan mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, amelyet a Törvényszéknek figyelembe kell vennie a

felülvizsgálatának gyakorlása során. Ebből következik, hogy az uniós bíróság az ilyen összetett gazdasági helyzetekre vonatkozó korlátozott felülvizsgálati jogkörében nem helyettesítheti a Bizottság gazdasági értékelését a sajátjával (2010. június 29-i Bizottság kontra Alrosa ítélet, C-441/07, EU:C:2010:377, 67. pont; 2014. szeptember 11-i CB kontra Bizottság ítélet, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46. pont).

- 42 Ugyanakkor, mint azt a Bíróság az összetett értékelések alapjául szolgáló területeken, így például a versenyjogban több alkalommal megállapította, a Bizottságot megillető mérlegelési mozgáster nem jelenti azt, hogy az uniós bíróságnak tartózkodnia kellene a gazdasági adatok ezen intézmény általi értelmezésének felülvizsgálatától (2005. február 15-i Bizottság kontra Tetra Laval ítélet, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39. pont; 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145. pont; 2014. szeptember 11-i CB kontra Bizottság ítélet, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46. pont). Az ebben az ítélkezési gyakorlatban kialakított elvek szerint az uniós bíróságnak nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószínűségét, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd: 2014. szeptember 11-i CB kontra Bizottság ítélet, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. december 11-i Cisco Systems és Messagenet kontra Bizottság ítélet, T-79/12, EU:T:2013:635, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2015. május 13-i Niki Luftfahrt kontra Bizottság ítélet, T-162/10, EU:T:2015:283, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 Végeredményben az ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy jöllehet az 1/2003 rendelet 7. és 9. cikke alapján elfogadott határozatoknak meg kell felelniük az arányosság elvének, ezen elv alkalmazása eltérő aszerint, hogy e rendelkezések közül az egyikről vagy a másikról van szó.
- 44 E rendelkezések ténylegesen eltérő célokat követnek. Az 1/2003 rendelet 9. cikke azon aggályok eloszlására irányul, amelyeket a Bizottság az előzetes értékelése során megfogalmazhatott, míg az említett rendelet 7. cikkének célja a megállapított jogsértés megszüntetése (2010. június 29-i Bizottság kontra Alrosa ítélet, C-441/07, EU:C:2010:377, 46. pont).
- 45 A fentiekből következik, hogy a kötelezettségvállalások arányosságát illetően az 1/2003 rendelet 9. cikke szerinti eljárás keretében a Bizottság által elvégzendő vizsgálat abban áll, hogy meggyőződjön arról, hogy a kötelezettségvállalások „legendők-e”, és „megfelelően” eloszlathatják-e az aggályait, figyelembe véve az adott ügy körülményeit, vagyis az aggályok súlyát, azok terjedelmét és a harmadik felek érdekét (2010. június 29-i Bizottság kontra Alrosa ítélet, C-441/07, EU:C:2010:377, 46. és 61. pont).
- 46 Az eddigi megfontolások összességéből következik, hogy az uniós bíróság által gyakorolt felülvizsgálat annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy a Bizottság által végzett értékelés nyilvánvalóan téves-e, érvényesítve a fenti 40–45. pontban felidézett elveket.

A nyilvánvaló mérlegelési hibára alapított első jogalapról

- 47 Az első jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a végleges kötelezettségvállalások nem eredményezik sem azt, hogy az azonosított visszaélést megszüntessék vagy érzékelhetően visszaszorítsák, sem pedig azt, hogy választ adjanak a megfogalmazott aggályokra. A megtámadott határozat tehát a felperes szerint nyilvánvaló mérlegelési hibában szenved.
- 48 A felperes megjegyzi, hogy mind az ERL-ben a „jogosult ügyfél”, mind pedig a TPDL-ben a „harmadik fél fejlesztő” fogalmának meghatározása kizárja a versenytárs szolgáltatókat. Ezenkívül a kötelezettségvállalások szerint az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő versenytárs szolgáltatók valamely licencjogosult nevében saját maguk nem kezelhetik a RIC-kódokat. Következésképpen a felpereshez hasonló azon társaságok, amelyeknek megvannak a szükséges képességeik, ismereteik és motivációik arra, hogy versengő szolgáltatásokat kínáljanak, közvetlenül

akadályozva vannak ebben. A szóban forgó licencmegállapodás értelmében csak azt írják elő, hogy olyan ügyfeleknek adjanak licenceket, amelyek arra használhatják a RIC-kódokat, hogy saját maguk vagy harmadik fél fejlesztők közreműködésével kifejlesszék az olyan szolgáltatásokhoz való hozzáférést biztosító eszközöket, amelyek versenybe kerülhetnek a TR által kínált szolgáltatásokkal.

49 E tekintetben a felperes egyrészt úgy véli, hogy az összesített valós idejű adatszolgáltatók képtelenek hatékony adatszolgáltató-váltási szolgáltatást nyújtani a TR ügyfeleinek, mivel ha kizárják őket az ERL- és TPDL-licenck feltételeiből, nem tudnak teljesen integrált versengő szolgáltatást kínálni. Másrészt, annak valószínűsége, hogy a harmadik fél fejlesztők hozzárendelési táblákat dolgozzanak ki, csupán elméleti és rendkívül csekély. Harmadrészt, az adatszolgáltató-váltás valamennyi terhe és költsége a TR ügyfeleire hárulna, jóllehet az ilyen váltással járó költségek és bonyodalmak, a rendszereik átdolgozására irányuló munkálatok és ennek velejárójaként a harmadik felekkel folytatandó tárgyalások, az összesített valós idejű adatszolgáltatói piac jellege, valamint a harmadik fél hozzárendelési táblájának használatával járó költségek és bonyodalmak miatt nyilvánvalóan valószínűtlen, hogy szolgáltatót váltsanak. Negyedrészt, a TR ügyfelei vélhetően nem dolgoznának olyan eszközzel, amelyet egy versenytárs szolgáltató helyett egy harmadik fél fejlesztett ki, mivel ezek az eszközök jelentős gyorsaságot és megbízhatóságot igényelnek. Harmadik fél igénybevétele tényleges kockázattal járna a kódok hozzárendelésének integritását és pontosságát illetően. Hasonlóképp, a hozzárendelési táblák kidolgozása során a harmadik fél fejlesztővel folytatott esetleges együttműködés a RIC-kódokkal összefüggésben szükséges információk cseréjének lehetetlensége folytán nem lenne hatékony. Ötödöröszt, az az ok, ami miatt az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő versenytárs szolgáltatók nem tudnának egyenértékű szolgáltatást kínálni, azzal is összefügg, hogy a „láncolatok RIC-kódok” (az értékpapírok csoportjához egyetlen azonosító használatával történő hozzáférést lehetővé tevő eszköz) ki vannak zárva a TR által kínált licencekből, miközben a bankoknak és a pénzügyi intézményeknek szükségük van a láncolatok RIC-kódokhoz való hozzáférésre, mivel az adatokhoz való hozzáférés egyik legfontosabb eszközéről van szó. Annak következtében, hogy a kötelezettségvállalások értelmében csak a legalapvetőbb adatokhoz lehet hozzáférni, egy másik szolgáltató képtelen e láncolatokat rekonstruálni vagy az azokkal való hozzárendelést elvégezni anélkül, hogy a bemeneti adatokhoz hozzáférjen. Végül a felperes megjegyzi, hogy tudomása szerint a TR egyetlen ügyfele sem vette igénybe összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő versenytárs szolgáltató szolgáltatásait. Ha nagyszámú társaság próbált volna licenceket szerezni és azokat hasznosítani, a piacon ennek bizonyítékai lennének. Márpedig a felperes szerint nem ez a helyzet, vagyis ismét előadja, mint azt már a közigazgatási eljárás során is jelezte, hogy a másik szolgáltatóra történő ilyen átállások nagyon valószínűtlenek.

50 A Bizottság először is azt állítja, hogy az olyan ERL, amely a TR ügyfeleit feljogosítja a RIC-kódok annak érdekében történő felhasználására, hogy másik szolgáltató adatszolgáltatásaiból anélkül kérdezzenek le adatokat, hogy az alkalmazásaikat át kellene írni, elegendő az adatszolgáltató-váltás során a RIC-kódok használatának korlátozásaival kapcsolatos aggályainak eloszlathatásához. Másodsor, a Bizottság úgy véli, hogy az olyan TPDL, amely a harmadik fél fejlesztőket feljogosítja a RIC-kódok és más szolgáltatók kódolási rendszerei közötti hozzárendelési táblák kidolgozására és naprakészen tartására, szintén elegendő a RIC-kódok ilyen táblák kidolgozása érdekében történő felhasználásával kapcsolatos korlátozásokkal összefüggő aggályainak eloszlathatásához. A Bizottság szemléltetésképpen kiemeli az ERL-ben, illetve a TPDL-ben foglalt számos olyan kikötést és feltételt, amelyek célja az adatszolgáltató-váltás megkönnyítése. Ezzel összefüggésben megemlíti a következőket: az ERL-t világszinten biztosítják a jogosult ügyfélnek, amennyiben az EGT-ben tényleges kereskedelmi tevékenységet gyakorol; az ERL-t korlátlan időre biztosítják, azzal a feltétellel, hogy az ERL-t a jogosult ügyfél általi tevékenység-megkezdés időpontját követő öt év során kérték; a jogosult ügyfél a kereskedelmi tevékenységével kapcsolatos szükségletek szerint bármikor növelheti vagy csökkentheti a jogosult RIC-kódok számát; a TR a jogosult ügyfél részére rendszeresen naprakészé teszi a jogosult RIC-kódokat, valamint megadja neki az ahhoz szükséges hozzárendelési információkat, hogy egyedi módon azonosítani lehessen a valós idejű bemeneti piaci adatokat.

- 51 A Bizottság végül azt állítja, hogy a felperes által felhozott egyik érv sem változtat azon a következtetésen, amely szerint a végleges kötelezettségvállalások elegendők ahhoz, hogy eloszlassák az aggályait.
- 52 E tekintetben előadja a következőket: a versenytársak partnerséget létesíthetnek a harmadik fél fejlesztőkkel annak érdekében, hogy a TR ügyfeleinek személyre szabott és teljesen integrált adatszolgáltató-váltási szolgáltatást kínáljanak; mivel a TR valamennyi ügyfelének informatikai felépítése általában az adott ügyfélre jellemző módon egyedi, elkerülhetetlen, hogy az egyes ügyfelek elvégezzenek bizonyos átdolgozási munkálatokat, vagyis vállalniuk kell bizonyos kiadásokat, amennyiben úgy döntenek, hogy összesített valós idejű adatszolgáltatót váltanak; a TR legfontosabb ügyfelei olyan világméretű pénzügyi intézmények, amelyek rendelkeznek a szolgáltatóváltáshoz szükséges szakértelemmel és pénzügyi eszközökkel, amennyiben úgy ítélik meg, hogy üzleti érdekük így kívánja; az összesített valós idejű adatszolgáltatók és a harmadik fél fejlesztők közötti együttműködés méretgazdaságossági megtakarításokat tehet lehetővé; nincs semmi ok azt feltételezni, hogy a harmadik fél fejlesztők által kidolgozott hozzárendelési táblák nem lennének megbízhatók, vagy a TR szolgáltatásának igénybevételéhez képest kevésbé lennének gyorsak; a láncolatos RIC-kódokkal kapcsolatos állításokat első alkalommal a válaszban fogalmazták meg, továbbá azok nem olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származnak, amely a közigazgatási eljárás és a Törvényszék előtti eljárás során merült volna fel, vagyis ezeket az állításokat elfogadhatatlanokként el kell utasítani, mindenesetre pedig ezek az állítások megalapozatlanok. A Bizottság végül megjegyzi, hogy mivel az ERL-t és a TPDL-t csak 2013. június 20-án vezették be, az adatszolgáltató-váltás pedig összetett és hosszú folyamat, nem meglepő, hogy e váltásra még nem került sor az egyfelől e licencmegállapodások bevezetése, másfelől pedig a keresetlevél benyújtása között eltelt időszakban.
- 53 Először is a láncolatos RIC-kódokkal, valamint az egyes RIC-kódok tekintetében szolgáltatott leíró jellegű adatokat érintő korlátozásokkal kapcsolatos érvelés elfogadhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-a c) pontjának és 48. cikke 2. §-ának együttes rendelkezéseiből kitűnik, hogy a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését, és hogy az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.
- 54 Ugyanakkor az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a keresetlevélben korábban közvetetten vagy hallgatólagosan megfogalmazott jogalap kiegészítéséből álló, ahhoz szorosan kapcsolódó jogalapot vagy érvet elfogadhatónak kell tekinteni (2000. szeptember 19-i Dürbeck kontra Bizottság ítélet, T-252/97, EU:T:2000:210, 39. pont; 2003. szeptember 30-i Cableuropa és társai kontra Bizottság ítélet, T-346/02 és T-347/02, EU:T:2003:256, 111. pont).
- 55 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság állításával ellentétben e jogalap a keresetlevélben előadott első, vagyis a végleges kötelezettségvállalások mérlegelésével kapcsolatos nyilvánvaló hibára alapított jogalap kiegészítésének minősül. E tekintetben ki kell emelni, hogy a keresetlevél hosszas fejtegetéseket tartalmazott a végleges kötelezettségvállalások nem megfelelő jellegéről. Következésképpen elfogadható a válaszban előadott azon érvelés, amely a végleges kötelezettségvállalásokban foglalt hiányosságok, így például a láncolatos RIC-kódokkal kapcsolatos szabály hiánya folytán kétségbe vonja, hogy e kötelezettségvállalások elegendők lennének a Bizottság aggályainak eloszlatásához.
- 56 Továbbá, ami az első jogalap érdemi vizsgálatát illeti, mint azt már a fenti 41. pont is felidézte, a felajánlott kötelezettségvállalások megfelelőségének ellenőrzése során a Bizottságot megillető mérlegelési mozgástérre figyelemmel a Törvényszék szerepe annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy a Bizottság nem követett-e el nyilvánvaló mérlegelési hibát. Közelebbről, e bírósági felülvizsgálat keretében azt kell megállapítani, hogy van-e megfelelőségi kapcsolat a Bizottság által az előzetes értékelésében megfogalmazott aggályok és a TR által felajánlott azon kötelezettségvállalások között, amelyeknek – emlékeztetőül – kellően el kell oszlatniuk ezeket az aggályokat.

- 57 Ezenkívül a kötelezettségvállalásokat kötelezővé tevő határozat jogszerűsége felülvizsgálatot a Bizottság aggályaihoz mérten, nem pedig a versenytársak által e kötelezettségvállalások tartalmát illetően megfogalmazott elvárásokhoz mérten kell lefolytatni.
- 58 Következésképpen a Bizottság által az előzetes értékelésében megfogalmazott aggályokra tekintettel az képezi a megfelelő kritériumot, hogy a kötelezettségvállalások jellegüknél fogva elegendők-e ahhoz, hogy megfelelően eloszlássák az említett aggályokat, amelyek a jelen ügyben arra irányulnak, hogy az ügyfeleknek megkönnyítsék az adatszolgáltató-váltást.
- 59 Másfelől az, hogy az említett aggályok megszüntethetők azáltal, hogy – mint azt a felperes javasolja – a licencek körébe bevonják a TR versenytársait, önmagában nem bizonyítja, hogy a megtámadott határozat nyilvánvaló mérlegelési hibában szenvedne, továbbá az a körülmény, hogy más kötelezettségvállalásokat is el lehetett volna fogadni, sőt azok a verseny szempontjából kedvezőbbek lettek volna, nem eredményezheti a megtámadott határozat megsemmisítését, amennyiben a Bizottság észszerűen juthatott arra a következtetésre, hogy a megtámadott határozatban elfogadott kötelezettségvállalások lehetővé tették az előzetes értékelésben azonosított aggályok eloszlását.
- 60 Emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat a TR – amelynek a tevékenysége a versennyel kapcsolatos aggályokat vet fel – által felajánlott egy sor kötelezettségvállalást hajt végre, a felperes pedig lényegében úgy véli, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el olyan kötelezettségvállalások kötelezővé tételével, amelyek nem oszlatják el kellőképpen az említett aggályokat.
- 61 Először is el kell utasítani a felperes azon állítását, amely szerint a versenytársak képtelenek hatékony adatszolgáltató-váltási szolgáltatást nyújtani amiatt, hogy nem tudnak teljesen integrált szolgáltatást kínálni, mivel ki vannak zárva a szóban forgó licencmegállapodások feltételeiből.
- 62 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a Bizottság által megfogalmazott aggályok a TR ügyfeleivel szembeni korlátozásokra, valamint a harmadik felek abban való akadályozására vonatkoztak, hogy a különböző kódok között hozzárendeléseket hozzanak létre, jelentősen akadályozva ezáltal az adatszolgáltató-váltást. A Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalások tehát lényegében az ügyfeleknek kínált adatszolgáltató-váltási lehetőségek köré szerveződnek, történjék ez akár a saját eszközeik révén, akár pedig harmadik fél fejlesztővel együttműködve. Ebben az értelemben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a versennyel kapcsolatos aggályok eloszthatók azáltal, hogy a TR-rel szemben nem a versenytársai tekintetében, hanem az ügyfelei és harmadik felek tekintetében követelnek meg magatartási megoldásokat. E megállapítást, amely szerint a kötelezettségvállalások elsődlegesen az ügyfelek és a harmadik felek köré szerveződnek, alátámasztják a részükre kínált azon lehetőségek, hogy a hozzárendelési tábláknak a TR által kínált licencek révén történő kidolgozása során együttműködjenek és kölcsönösen segítsék egymást. A TR ügyfelei olyan harmadik fél fejlesztőket is választhatnak, amelyek versenytárs szolgáltatókkal partnerségi megállapodásokat kötöttek, amelyek a hozzárendelési táblák megtervezésére, létrehozatalára, naprakésszé tételére, reklámozására és az ezekkel kapcsolatos vevőszolgálati tevékenységekre irányuló együttműködésből állnak. A TR ügyfeleinek tehát különböző lehetőségeket kínálnak az adatszolgáltató-váltásra, akár az infrastruktúrájukon belül, akár pedig azon kívül.
- 63 Így a Bizottság az említett kötelezettségvállalások elfogadásával úgy ítélte meg, hogy az általa megfogalmazott aggályok eloszlásához nem szükséges, hogy a TR versenytársait bevonják a licencekbe. Ezenkívül, mint az kitűnik a megtámadott határozatból, a Bizottság megítélése szerint az, hogy a TR versenytársainak hozzáférést biztosítsanak a RIC-kódokhoz, meghaladja az ezen aggályok eloszlásához szükséges mértéket. Márpedig a Törvényszék által a fenti 62. pontban tett megállapításokra tekintettel a Bizottság ezzel összefüggésben nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát.

- 64 E kell utasítani azokat az érveket is, amelyek szerint csekély és csupán elméleti annak valószínűsége, hogy egy harmadik fél fejlesztő hozzárendelési táblákat dolgozzon ki, amely hozzárendelési táblák a felperes szerint nem nyújtanak a kívánt megbízhatóságot és gyorsaságot, mivel harmadik fél alkotta meg azokat.
- 65 Jóllehet nem szükséges felidézni a hozzárendelési táblák kidolgozását illetően a harmadik fél fejlesztők rendelkezésére álló azon különböző megoldásokat, amelyek növelik az ilyen kidolgozás valószínűségét, meg kell állapítani, hogy e táblák megbízhatóságának és gyorsaságának állítólagos hiányát illetően a felperes ezen állításokkal összefüggésben nem hivatkozik konkrét érvekre. Ezeket az állításokat már ezen okból is el lehet utasítani.
- 66 Másfelől abban az esetben, ha valamely ügyfél a megbízhatóságot illetően biztosítékot követelne, a harmadik fél fejlesztő és a versenytárs szolgáltató együttműködhetnek annak érdekében, hogy ennek az ügyfélnek ilyen biztosítékot nyújtsanak, amely lehetőséget a TPDL 1.3 pontján belül a c) pont iii. alpontjában szereplő kikötés értelmében a kötelezettségvállalások nem zárták ki. Ezért teljes mértékben eloszthatók az ügyfél esetleges fenntartásai, akinek az adatszolgáltató-váltási szándéka megerősítést nyer majd. Továbbá azon kívül, hogy a TR ügyfelei ERL-t köthetnek annak érdekében, hogy valamennyi alkalmazásuk tekintetében összesített valós idejű adatszolgáltatót váltsanak, lehetőségük van arra is, hogy egy legalább tizenkét hónapos időszak tekintetében részlegesen álljanak át. Az ilyen részleges átállás lehetővé teheti az ügyfél számára, hogy mérlegelje a versenytárs adatforrás megbízhatóságát azáltal, hogy párhuzamosan futtatja a TR adatforrását használó alkalmazásokat azokkal az alkalmazásokkal, amelyek a versenytárs adatforrását használják, amely lehetőség megkönnyíti az ügyfélnek az adatszolgáltató-váltást.
- 67 Hasonlóképp, nem lehet helyt adni annak az érveknek sem, amely szerint az átállások valamennyi terhét és költségét a TR ügyfelei viselnék. Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság aggályai alapvetően a RIC-kódok használata során a TR ügyfeleivel szemben előírt korlátozásokra vonatkoztak. Az említett korlátozások megtiltották az ügyfeleknek, hogy az összesített valós idejű adatszolgáltatást nyújtó versenytárs szolgáltatóktól a RIC-kódok használatával kérdezzenek le adatokat, akár hozzárendelési táblákon keresztül is. A RIC-kódoknak az ügyfelek informatikai alkalmazásaiba történő beépítése folytán ezeket az alkalmazásokat át kellene írni, amikor az említett ügyfelek szolgáltatót akarnak váltani, így e szolgáltatóváltás a TR által előírt korlátozások hatására az alkalmazott jelrendszer *de facto* módosítását eredményezi. Az alkalmazások módosításának e folyamatát az ügyfelek hosszúnak és költségesnek ítélik. A Bizottság által lefolytatott piaci vizsgálatokból – amelyeknek a következtetéseit beillesztette az előzetes értékelésbe – ugyanis kitűnik, hogy az átállási költségek legjelentősebb része a kódok átalakításával összefüggésben merülne fel. E költségeket néha nehéz számszerűsíteni, többek között azért, mert minden informatikai felépítés az ügyfélre egyedi módon jellemző. A Bizottság ugyanakkor az előzetes értékelésében jelezte, hogy azon ügyfelek esetében, amelyek lefolytatták az átállási költségek alaposabb értékelését, e költségek vállalhatatlannak és olyannak bizonyultak, amelyek visszatartják az ügyfeleket az adatszolgáltató-váltástól. Ezen aggályokra reagálva tehát a TR felajánlotta az ügyfeleinek, valamint a harmadik fél fejlesztőknek azt a lehetőséget, hogy a RIC-kódok és az új szolgáltató által használt jelrendszer közötti hozzárendelési táblákat dolgozzanak ki, vagyis már nem lesz szükség az alkalmazások módosítására. E kötelezettségvállalások tehát tényleges előrelépést tesznek lehetővé a TR ügyfeleinek, akiknek az adatszolgáltató-váltás szempontjából már nem kell vállalhatatlan költségekkel szembesülniük, mivel nem szükséges mélyrehatóan módosítani az informatikai alkalmazásaikat. Jóllehet a hozzárendelési táblának az ügyfél által akár szervezeten belül, akár harmadik fél fejlesztő útján történő kialakítása szintén költségekkel járhat, emlékeztetni kell arra, hogy a kötelezettségvállalások az ilyen költségeknek nem a teljes eltörlésére, hanem arra irányulnak, hogy észszerű költségek révén könnyebben elérhetővé tegyék az adatszolgáltató-váltást.

- 68 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az informatikai rendszerek és alkalmazások módosítása mindenképp olyan kiadásokkal járhat, amelyeket az ügyfélnek kell viselnie, tekintettel többek között az egyes ügyfelek informatikai felépítésének egyediségére. Ráadásul az említett ügyfelek általában világméretű intézmények vagy vállalkozások, és feltehetően megvannak az ilyen költségek viseléséhez szükséges pénzügyi eszközeik.
- 69 A Bizottsághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy az összesített valós idejű adatszolgáltatók és a harmadik fél fejlesztők közötti együttműködés méretgazdaságossági megtakarításokat eredményezhet. E megtakarítások csökkentik az adatszolgáltató-váltás költségeit, ami további ösztönzést jelenthet az ügyfeleknek – ideértve a szerényebb méretű ügyfeleket is – a szolgáltatóváltásra.
- 70 Végül nem megalapozottak a láncolatossági RIC-kódok azon hiányához és az egyes RIC-kódok tekintetében szolgáltatott leíró jellegű adatokat érintő azon korlátozásokhoz kapcsolódó érvek sem, amelyek megakadályozzák a versenytárs szolgáltatókat abban, hogy egyenértékű szolgáltatást kínáljanak. Először is e tekintetben meg kell jegyezni: úgy tűnik, hogy a közigazgatási eljárás során sem a felperes, sem pedig bármely harmadik fél nem adott hangot a legcsekélyebb aggálynak sem azzal kapcsolatban, hogy bizonyos láncolatossági RIC-kódok ki vannak zárva a TR által kínált licencek köréből. Az egyedüli láncolatossági RIC-kódok ugyanis, amelyek kapcsán a közigazgatási eljárás során aggályokat fogalmaztak meg, az indexek voltak, a végleges kötelezettségvállalások 2.8 pontjában szereplő kikötés és az ERL 1.6 pontjában szereplő kikötés értelmében pedig a TR köteles megadni az indexekre vonatkozó adatokat. Másodszor, az iratanyagból kitűnik, hogy a TR által szolgáltatott adatokból bizonyos esetekben azért lehet kihagyni a tőzsde által hozzárendelt mnemonikus kódot, mert nem ez a kód az egyetlen biztos módja annak, hogy valamely értékpapírt a forrásáig visszamenőleg azonosítani lehessen. Márpedig a tőzsdén jegyzett értékpapírokhoz hasonló, viszonylag egyszerű pénzügyi eszközök akár az érintett kereskedési platform, a pénznem és a hivatalos kód, akár pedig az érintett kereskedési platform, a pénznem és a leírásuk révén is azonosíthatók. A végleges kötelezettségvállalások 2.12 pontjában foglalt kikötés értelmében a TR köteles megadni ezeket az információkat az ERL jogosultjainak. Ugyanez vonatkozik az összetettebb, mint például a tőzsdén kívül forgalmazott pénzügyi eszközökre, amelyek tekintetében a TR köteles megadni a tőzsde által hozzárendelt mnemonikus kódot, amennyiben ez az egyedi módon történő azonosítás egyetlen eszköze.
- 71 Ezenkívül, a fenti 13. pontban hivatkozott vitarendezési eljárás mellett, amelyben a kötelezettségvállalások nyomon követésére köteles ellenőrző megbízott bizonyos szerepet játszik, a végleges kötelezettségvállalások V. melléklete 6. pontjának f) alpontjában foglalt kikötés kifejezetten előírja, hogy az említett ellenőrző megbízott közreműködik a TR által szolgáltatott kereszthivatkozás-információkra vonatkozó adatok iránti kérelmekkel kapcsolatos minden nézeteltérés rendezésében. Így, amennyiben valóban a tőzsde által hozzárendelt mnemonikus kód a valós idejű bemeneti piaci adatok egyedi azonosításának egyetlen eszköze, a nyomon követésre köteles ellenőrző megbízott jelezni tudja ezt a TR-nek.
- 72 Következésképpen igenlő választ kell adni arra a kérdésre, hogy a TR által felajánlott kötelezettségvállalásokat a megtámadott határozat helyesen értékelte-e akként, hogy azok jellegüknél fogva eloszlatják a Bizottság aggályait. El kell tehát utasítani azt a jogalapot, amely szerint a határozat nyilvánvaló mérlegelési hibában szenved.
- 73 Másfelől a felperes azon állítását illetően, amely szerint mostanáig egyetlen adatszolgáltató-váltásra sem került sor, ez pedig annak a jele, hogy a kötelezettségvállalások nem hatékonyak, meg kell jegyezni, hogy a Bizottság vizsgálata – hasonlóan az összefonódási műveletek ellenőrzésére irányuló eljárásokhoz – előretekintő jellegű. A Bizottságnak olyan határozatot kell hoznia, amelynek előrejelzés jellege van, és amelynek keretében azt kell értékelnie, hogy milyen lesz a piac jövőbeli alakulása, amennyiben a kötelezettségvállalásokat végrehajtják. Mint az már megállapítást nyert, a Bizottság nem követett el nyilvánvaló hibát azon mérlegelése keretében, amely szerint a végleges kötelezettségvállalások alkalmasak a megfogalmazott aggályok eloszlatására. Bármilyen is legyen a válasz arra a kérdésre, hogy a végleges kötelezettségvállalások időközben gyakoroltak-e konkrét hatást az

érintett piacra, az nem érvénytelenítheti a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában tett azon megállapítást, hogy e kötelezettségvállalások önmagukban elegendőek voltak a versennyel kapcsolatban jelzett problémák megszüntetéséhez.

- 74 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság által elfogadott végleges kötelezettségvállalások megkönnyítik az adatszolgáltató-váltást, amennyiben a TR valamelyik ügyfelének ez a szándéka. E megkönnyítés azonban nem foglalja magában, hogy az ügyfél szükségképpen szolgáltatót váltson akkor is, ha például meg van elégedve a TR által kínált szolgáltatásokkal és feltételekkel.
- 75 Az eddigiekből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

Az 1/2003 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított második jogalapról

- 76 A felperes elismeri, hogy az 1/2003 rendelet 9. cikke feljogosítja a Bizottságot a kötelezettségvállalások elfogadására, amennyiben azok lehetővé teszik a Bizottság által megfogalmazott aggályok eloszlatását. Ugyanakkor a felperes szerint a Bizottság nem jogosult az olyan kötelezettségvállalások elfogadására, amelyek nyilvánvalóan nem teszik lehetővé a megfogalmazott aggályok megszüntetését vagy érzékelhető mérséklését. A Bizottság azáltal, hogy olyan kötelezettségvállalásokat fogadott el, amelyek nyilvánvalóan nem adnak választ a megfogalmazott aggályokra, túllépte az említett rendelet 9. cikkében részére biztosított hatáskört, ezáltal pedig *ultra vires* járt el.
- 77 A Bizottság és a beavatkozó fél e jogalap elutasítását kéri.
- 78 Mint az a fenti 40. pontban már megállapítást nyert, a Bizottság a kötelezettségvállalások vizsgálata során széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik. Az 1/2003 rendelet 9. cikke alapján indított eljárás keretében – amint az az említett rendelet (13) preambulumbekkezdéséből kiderül – a Bizottságot nem terheli az a kötelezettség, hogy minősítse, illetve megállapítsa a jogsértést, mivel szerepe arra korlátozódik, hogy az előzetes értékelése során megfogalmazott problémák tükrében és az általa elérendő célokra tekintettel vizsgálja meg és adott esetben fogadja el az érintett vállalkozások által felkínált kötelezettségvállalásokat. A Bizottságnak a mérlegelési jogköre gyakorlása keretében el kell fogadnia a kötelezettségvállalásokat, miután megvizsgálta, hogy azok választ adnak-e a megfogalmazott aggályokra. E tekintetben már megállapítást nyert, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló hibát, amikor a szóban forgó kötelezettségvállalások megfelelő jellegét értékelte, vagyis el kell utasítani azt az érvet, amely szerint e kötelezettségvállalások elfogadásával a Bizottság túllépte a hatáskörét, ezáltal pedig *ultra vires* járt el. Az első jogalap elutasítása ugyanis a második jogalap elutasítását is eredményezi.

Az arányosság elvének megsértésére alapított harmadik jogalapról

- 79 A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat megsérti az arányosság elvét, mivel először is, a Bizottság alkalmatlan kötelezettségvállalásokat fogadott el, másodsor pedig nem vette figyelembe a harmadik felek érdekeit.
- 80 A felperes a 2007. július 7-i Alrosa kontra Bizottság ítéletre (T-170/06, EU:T:2007:220), valamint a fellebbezés alapján hozott 2010. június 29-i Bizottság kontra Alrosa ítéletre (C-441/07, EU:C:2010:377) hivatkozva azt állítja, hogy az arányosság elve annak során történő tiszteletben tartása, amikor a Bizottság az 1/2003 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése alapján felajánlott kötelezettségvállalások kötelezővé tételéről határoz, magában foglalja, hogy a Bizottság által elfogadott intézkedés alkalmas legyen a kitűzött cél elérésére, és szükséges legyen ahhoz. A Bizottság megsértette ezt az elvet azáltal, hogy alkalmatlan kötelezettségvállalásokat fogadott el.

- 81 A felperes szerint az arányosság elvét azzal is megsértették, hogy a Bizottság a harmadik felek által megfogalmazott aggályok ellenére nem vette figyelembe a kötelezettségvállalások előre látható és előre jelzett hatástalanságát, mint azt a felperes már az első jogalap keretében is kifejtette.
- 82 A Bizottság és a beavatkozó fél e jogalap elutasítását kéri.
- 83 Meg kell állapítani, hogy az első két jogalapra adott válaszból következően a harmadik jogalapot is el kell utasítani.
- 84 Az arányosság elve megköveteli, hogy az uniós intézmények aktusai ne haladják meg a kitűzött cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, azaz amikor több alkalmas intézkedés közül lehet választani, a legkevésbé korlátozóhoz kell folyamodni (1984. május 17-i Denkavit Nederland ítélet, 15/83, EU:C:1984:183, 25. pont; 1989. július 11-i Schröder HS Kraftfutter ítélet, 265/87, EU:C:1989:303, 21. pont).
- 85 Az arányosság elve az uniós jog alapelveként az uniós intézmények valamennyi jogi aktusa tekintetében a jogszerűség kritériumának minősül. Ebből adódóan a Bizottság intézkedéseinek vizsgálata során mindig felmerül egyrészt az ezen elv tiszteletben tartásával összefüggő kötelezettségek terjedelmére és pontos határaitra vonatkozó kérdés, másrészt pedig a bírósági felülvizsgálat gyakorlásának határaitra vonatkozó kérdés (lásd ebben az értelemben: 2010. június 29-i Bizottság kontra Alrosa ítélet, C-441/07, EU:C:2010:377, 36. és 37. pont).
- 86 Mint az ugyanis a fenti pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatból kitűnik, az arányosság elvének a Bizottság által az 1/2003 rendelet 9. cikkével összefüggésben történő alkalmazása annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy egyrészt a kérdéses kötelezettségvállalások választ adnak-e azokra az aggályokra, amelyekről az érintett vállalkozásokat tájékoztatta, másrészt pedig az érintett vállalkozások nem ajánlottak-e fel olyan, kevésbé korlátozó kötelezettségvállalásokat, amelyek ugyanilyen megfelelően választ adnak ezen aggályokra.
- 87 Hasonlóképp, a bírósági felülvizsgálat kizárólag arra terjed ki, hogy a Bizottság által lefolytatott mérlegelés nyilvánvalóan téves-e.
- 88 Így az első jogalap keretében már megállapítást nyert, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor megállapította, hogy a TR által felajánlott kötelezettségvállalások alkalmasak voltak arra, hogy választ adjanak a Bizottság által az előzetes értékelésben azonosított aggályokra.
- 89 Másfelől, ha a vállalkozások az 1/2003 rendelet 9. cikke alapján olyan kötelezettségvállalásokat ajánlanak fel, amelyek túlmutatnak azon, amit maga a Bizottság az e rendelet 7. cikke alapján elfogadott határozatban, alapos vizsgálatot követően előírhatna velük szemben, a Bizottság elfogadhatja e kötelezettségvállalásokat, és azokat kötelezővé teheti. Ugyanakkor arra nem jogosult, hogy az 1/2003 rendelet 9. cikke alapján e kötelezettségvállalásokat megkövetelje.
- 90 Az eddigiekből következik, hogy a harmadik jogalapot el kell utasítani.

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított negyedik jogalapról

- 91 A felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat nem fejt ki, hogy a végleges kötelezettségvállalások mennyiben adnak megfelelő választ a versennyel kapcsolatos azon aggályokra, amelyekről a TR-t az előzetes értékelésben tájékoztatták, mivel e kötelezettségvállalások nem engedik meg az összesített valós idejű adatszolgáltatást teljesítő versenytárs szolgáltatóknak, hogy TPDL-szerződést kössenek.

- 92 A felperes e tárgyban emlékeztet arra, hogy a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárás során jelezte a Bizottságnak, hogy a versenytársaknak a kötelezettségvállalásokban előírt licencekből történő kizárása minden hatékonyságtól megfosztja e kötelezettségvállalásokat. A megtámadott határozat 6.3. pontjában a Bizottság jelezte, hogy ilyen értelemben aggályokat fogalmaztak meg, viszont nem fejtette ki azokat az okokat, amelyek alapján e kifogásokat nem vette figyelembe.
- 93 A Bizottság és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.
- 94 Meg kell állapítani, hogy a felperes szerint a megtámadott határozat indokolása nem teszi lehetővé számára annak megértését, hogy a Bizottság milyen okok alapján jutott arra a következtetésre, hogy a versenytársaknak a kötelezettségvállalások alkalmazási köréből való kizárása nem kérdőjelezi meg e kötelezettségvállalások megfelelő jellegét.
- 95 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásnak a kérdéses aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény megfontolásainak, oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedést alátámasztó körülményeket, illetve hogy a hatáskörrel rendelkező bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni. Nem követelmény, hogy az indokolás minden releváns ténybeli és jogi elemre kitérjen, mivel azon kérdést, hogy a jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem csupán szövege, hanem összefüggései, valamint az érintett területre vonatkozó jogi szabályok összessége alapján kell eldönteni (lásd: 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 166. és 178. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 96 A Bizottság nem köteles állást foglalni az érintettek által előtte felhozott összes érveléssel kapcsolatosan, hanem elegendő a határozat tartalma tekintetében alapvető jelentőséggel bíró tényállást és jogi megfontolásokat ismertetnie. Különösen, a Bizottság nem köteles állást foglalni azokról a tényekről, amelyek nyilvánvalóan nem a tárgyhoz tartoznak, jelentéktelenek vagy egyértelműen mellékesek (2005. június 15-i Corsica Ferries France kontra Bizottság ítélet, T-349/03, EU:T:2005:221, 64. pont; 2011. június 16-i Air liquide kontra Bizottság ítélet, T-185/06, EU:T:2011:275, 64. pont).
- 97 Az 1/2003 rendelet 9. cikke értelmében tett kötelezettségvállalásokat kötelezővé tevő határozatokat illetően a Bizottság eleget tesz az indokolási kötelezettségének, ha kifejti azokat a ténybeli és jogi elemeket, amelyek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felajánlott kötelezettségvállalások megfelelő választ adtak a versennyel kapcsolatban általa azonosított aggályokra, oly módon, hogy részéről semmilyen további intézkedés nem volt indokolt.
- 98 A jelen ügyben a megtámadott határozat (48)–(90) preambulumbekzdése (az 5.1–6.7 pont) a TR által felajánlott kötelezettségvállalásokra, valamint arra vonatkozik, hogy a harmadik felek hogyan reagáltak az említett kötelezettségvállalásokra.
- 99 A megtámadott határozat fenti részeiből kitűnik, hogy a Bizottság kifejtette egyrészt azokat az indokokat, amelyek alapján a kötelezettségvállalások választ adtak a megfogalmazott aggályokra, másrészt pedig – a harmadik felek észrevételeire válaszolva – azt, hogy az említett észrevételekben érintett kérdések miért terjednek túl a versenyt illetően az előzetes értékelésben megfogalmazott aggályokon (a megtámadott határozat (77), (84), (86) és (89) preambulumbekzdése). Ami közelebbről a felperes által megfogalmazott kifogást illeti, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (77) preambulumbekzdése rögzíti azt, hogy bizonyos harmadik felek megítélése szerint a versenytársak részére hozzáférést kellene biztosítani a RIC-kódokhoz, mivel ők vannak a legkedvezőbb helyzetben ahhoz, hogy rendelkezésre bocsássák a hozzárendelési táblákat, valamint technikai segítséget

nyújtsanak. A megtámadott határozat (78) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság megítélése szerint az, ha a TR versenytársainak hozzáférést biztosítanak a RIC-kódokhoz, meghaladja a versennyel kapcsolatos aggályok elosztatásához szükséges mértéket. A megtámadott határozat (79) preambulumbekzdésében hozzátette, hogy „a felajánlott kötelezettségvállalások értelmében a harmadik fél fejlesztők jogosultak lesznek arra, hogy megadják a RIC-kódokhoz kapcsolódó leíró jellegű referenciaadatokkal versengő piaci adatokat (magukat a RIC-kódokat azonban nem), amennyiben a harmadik fél fejlesztők maguk nem tudnak sikeresen kialakítani egy teljes körű hozzárendelési rendszert”, továbbá hogy „ez az információcsere lehetővé teszi a versenytárs szolgáltatóknak, hogy olyan hozzárendelést alakítsanak ki a saját referenciajeleikkel, amely a harmadik fél fejlesztőknek pontos és hatékony hozzárendelés kifejlesztését teszi lehetővé”.

- 100 Ezen észrevételekből kitűnik, hogy a Bizottság eleget tett az indokolási kötelezettségének azzal, hogy világosan és egyértelműen kifejtette az annak megállapításához vezető tényállási elemeket és jogi megfontolásokat, hogy a kötelezettségvállalások elegendők voltak ahhoz, hogy választ adjanak a versennyel összefüggésben megfogalmazott aggályokra. Mivel e pontosítások alapján a Törvényszék ténylegesen felül tudja vizsgálni a Bizottság diszkrecionális jogkörének a megtámadott határozatban való gyakorlását, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat e tekintetben megfelelően indokolt.
- 101 Végeredményben, jóllehet a Bizottság köteles megindokolni az általa elfogadott határozatot, azt nem köteles megmagyarázni, hogy miért nem hozott más tartalmú határozatot (lásd ebben az értelemben a fenti 95. és 96. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatot).
- 102 Másfelől, amennyiben a felperes érvelését akként lehet érteni, hogy az a végleges kötelezettségvállalások megfelelő jellegét kifogásolja, emlékeztetni kell arra, hogy e kérdés nem a lényeges eljárási szabályok olyan megsértése körébe tartozik, amely jogszerűtlenné teheti a megtámadott határozatot, hanem a Bizottság által azon kötelezettségvállalásokat illetően lefolytatott értékelés megalapozottságának vizsgálata körébe, amelyeket a versennyel kapcsolatban általa megfogalmazott aggályok elosztatása érdekében ajánlottak fel (lásd ebben az értelemben: 1998. április 2-i Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67. pont), amely kérdést a Törvényszék a jelen kereset első, második és harmadik jogalapja keretében már elbírálta.
- 103 Következésképpen a negyedik jogalapot, valamint a kereset egészét el kell utasítani.

A költségekről

- 104 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 105 Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság és a beavatkozó fél kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék a Morningstar, Inc.-t kötelezi a költségek viselésére.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. szeptember 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások